Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

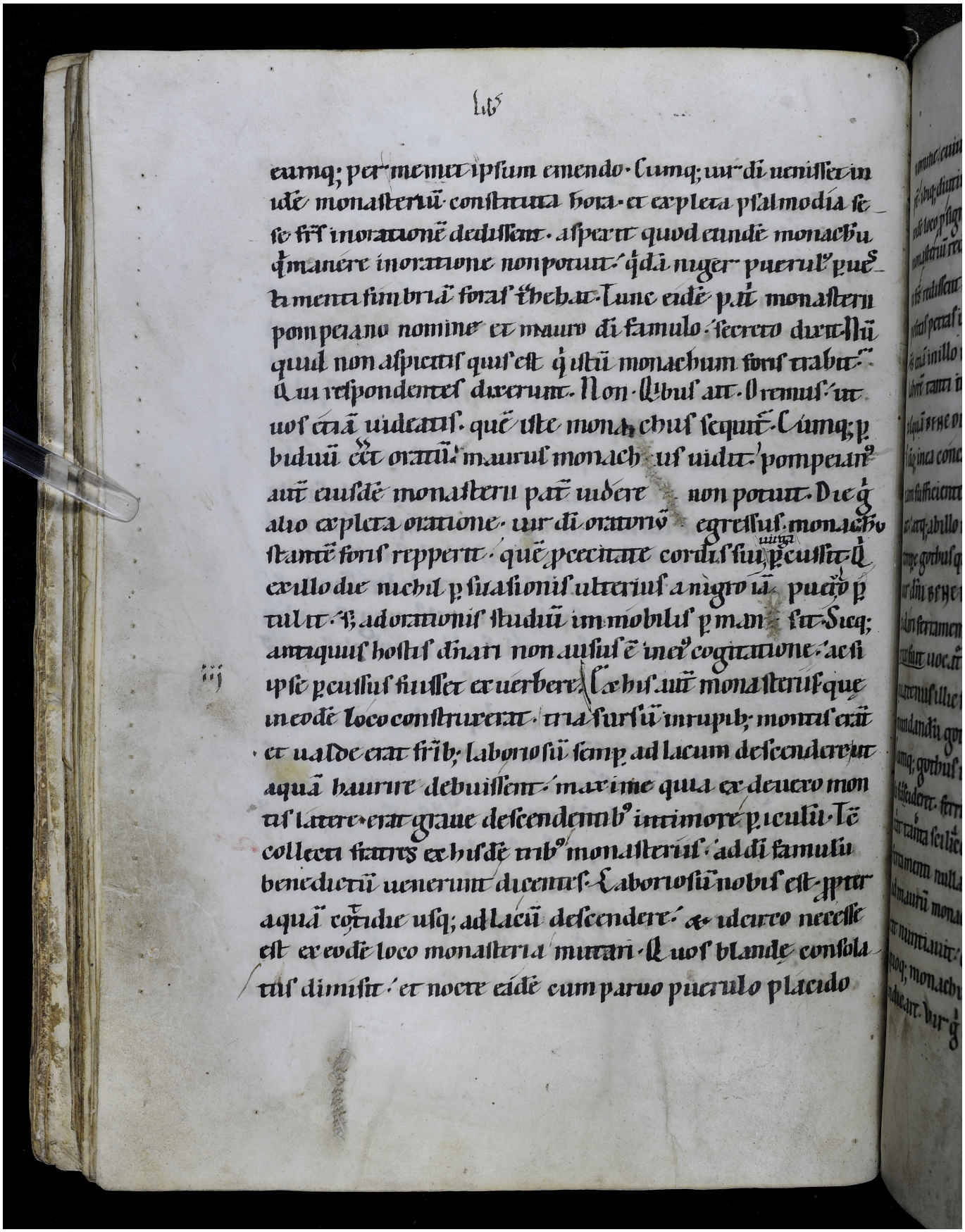

eumq; per memet ipsum emendo. Cumq; uir di uenisset in
ide monasterii constructa hora. et expleta psalmodia se
se fris in oratione dedissent. aspexit quod eundem monachu
q manere in oratione non potuit. qdā niger puerul' pue
ta mentu fimbriā foras trahebat. Tunc eidem p.ri monasterii
pompeiano nomine et mauro di famulo. secreto dixit. Illū
quod non aspicitis quis est qui istū monachum foris trahit.
Qui respondentes dixerunt. Non. Quibus ait. Oremus. ut
uos etiā uideatis. quē iste mona chus sequit. Cumq; p
biduū et oratū. maurus monach us uidit. pompeianū
aut eusdem monasterii pater uidere non potuit. Die q
alio expleta oratione. uir di oratiōe egressus. monacho
stantem foris reppert. quē pecitate cordis sui percussit. Q
ex illo die nichil p suasionis ulterius a nigro iā puero p
tulit. Vt ad orationis studiū immobilis p man sit. Sicq;
antiquus hostis dinari non ausus est in ei cogitatione. ac si
ipse percussus fuisset ex uerbere. Ex his aut monasteriis que
in eodem loco construxerat. tria sursū in rupib; montis erat
et ualde erat frib; laboriosū semp ad lacum descendere ut
aquā haurire debuissent. maxime qua ex deuexo mon
tis latere erat graue descendentib' in timore periculū. Te
collecti fratres ex his de trib' monasteriis. ad di famulū
benedictū uenerunt dicentes. Laboriosū nobis est ppter
aquā cotidie usq; ad lacū descendere. ac idcirco necesse
est ex eodem loco monasteria mutari. Q uos blande consola
tus dimisit. et nocte eidem cum paruo puerulo placido